

Sygn. akt V CNP 70/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Maria Szulc

w sprawie ze skargi T. C.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w B. z dnia 17 maja 2012 r.

w sprawie z powództwa J. F.

przeciwko T. C.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 lipca 2013 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Pozwany domagał się stwierdzenia, na podstawie art. 424¹ k.p.c., niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 17 maja 2012 r., którym została oddalona jego apelacja od wyroku Sądu Rejonowego w Ż. zasądzającego na rzecz powódki kwotę 4.137,53 zł.

W skardze pozwany zarzucił naruszenie prawa materialnego tj. art. 3 pkt 13, art. 21, art. 45, art. 17 w zw. z art. 22 pkt 6 w zw. z art. 42 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623), art. 45 tej ustawy w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie dziennika budowy, montażu, rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia (Dz. U. nr 198, poz. 2042) oraz art. 647 k.c. i wskazał, że skutkiem naruszenia wyżej wymienionych przepisów prawa jest niezgodność zaskarżonego wyroku z tymi przepisami, czego konsekwencją jest wyrządzenie szkody.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie wskazuje, na której podstawie określonej w art. 424¹ k.p.c. opiera skargę – czy wskazanej w § 1, czy w § 2, a ma to istotne znaczenie przy ocenie spełnienia szczególnych wymogów, określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c., którym skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna odpowiadać. Jedynie z uzasadnienia skargi można przypuszczać, że skarżący wskazuje podstawę określoną w § 1. Zachowanie wymagań konstrukcyjnych skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. podlega badaniu przez Sąd Najwyższy przy wniesieniu skargi, uchybienie tym wymaganiom nie podlega sanowaniu, zaś brak któregokolwiek z elementów skutkuje odrzuceniem skargi *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Sąd Najwyższy wyjaśnił także, że każde wymaganie przewidziane w wymienionym przepisie ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (postanowienia z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, z dnia 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, niepubl.). Obok wymogów określonych w § 1 pkt 1-3, 5 i 6 przepis art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. nakłada na skarżącego obowiązek uprawdopodobnienia szkody, wyrządzonej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Niezbędne jest zatem dokonanie wyodrębnionego wyводу i uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody ze

wskazaniem, że już nastąpiła oraz określeniem jej zakresu i rozmiaru. Skarżący powinien nadto wykazać w skardze istnienie związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zaskarżonym wyrokiem. Wymogu tego nie spełnia wskazanie przez pozwanego, że zaskarżony wyrok podtrzymuje niesłuszne rozstrzygnięcie o zasądzeniu na rzecz powoda kwoty 4.137,53 zł oraz kosztów postępowania sądowego. Zaznaczyć też należy, że jako wartość przedmiotu zaskarżenia została wskazana kwota 4.137,53 zł, natomiast z twierdzenia o wyrządzeniu szkody zdaje się wynikać, że skarżący wskazuje jako szkodę również koszty postępowania, które nie mogą być traktowane jako szkoda w rozumieniu art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Brak spełnienia w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. powoduje odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej (art. 424⁸ § 1 k.p.c.), wobec czego orzeczono jak w sentencji.